

Spanyolországi talájká

Thursday, 30 June 2011

Ez év májusában egy felejthetetlen élményben volt részem, mivel azon szerencsés diákok közé tartozhattam, akik vehettek a spanyolországi Avilában megrendezett COMENIUS-PROJECT találkozóban. Gárra Adriana és Lőrincz Nikolett tanárnők vezetésevel a mi iskolánk 8 tagja Mihályka Mátyás, Árbák Adrián, Tamás Ádám, Meja-a Santiago Krisztina, Futás Vivien, Gárra Mária és Kecskeméti Judit képviselhette Szlovákiát.

Rajtuk kívül még ország, Dánia, Belgium, Csehország és természetesen a hazai, spanyol csapat vett részt a találkón. A célunk az volt, hogy megismertessük hazánk irodalmát prezentáció formájában, természetesen angol nyelven, valamint az, hogy kommunikáljunk. Még itthon, Párkányban állásdugtuk a fejünket, mindenki beleadta a tudásának legjavát. Szímmomra nemcsak az ottant volt kövélleges. Be kell, hogy valljam, életemben először írtam repülőgép. Csodálatos, amikor ez a hatalmas monstrum a felhők fölött emelkedik, de még elképesztőbb, amikor ér. A madridi repülőterén megváltuk a belga és a dán delegációt, majd együtt megnéztük Madrid belvárosát. Köszönve visszatértünk a repülőterre és a közben megérkezett cseh diákokkal együtt vonultunk be Avilába, a rendezvény helyszínére. Nagyon szívesen fogadtak. A kommunikáció már az első perctől kezdve angol nyelven zajlott, ráadásul köztársaság szobákba, máris ország tanulóival szállításoltunk el Bennünket. Én egy kedves, Dániánál érkezett lánnyal oszthattam meg a szobát. Olyannyira állásbarátoktunk, hogy állászhathattam a mai technológia vmányainak, a világhírűség segítésével, azaz is tarjuk a kapcsolatot. A májnapos prezentációk ismertése nagy sikerrel, látva a tanárok tekintetét, szerintem mindenki elégedett volt. De még korántsem volt vége a napnak. Kövélleges csoportokat alkottunk, és a ézházgazda diákok megmutatták az iskolájukat. Bejártunk minden ézzegzug legszébbnek a állásnyvtárakat tartottam, de a sportállásjűk, a modern felszerelésű osztálytermeik, a rengeteg dán-jak, diplomák, serlegek és még a kicsi, de rendezett parkjuk sem volt elhanyagolható látvány. Én ez még semmi. A nap főnyújtja a városban lévő vőrfal, templomok, katedrálisok megtekintése volt. Elutaztunk megnézni Európa egyik legrégebbi egyetemét (Szalamanka). Láttuk az eredeti padokat. Éredekesség, hogy akinek nem sikerült diplomát szerezni, egy ön. számírkapun keresztül hagyhatta el az egyetemet, ellentétben azzal, akinek sikerült, az a főkápvhozhatott. A Madrid-i kirándulás nagy hatással volt rám a Prado múzeum, benne a szobrokkal, hárs festők képeivel, festményeivel. Az operaház, parlament és a királyi kastély sajnos csak a vőrfal szemelelhetők meg. Égy is szép látvány tárult eléünk. A szállásunk állászetlen állászelben még sikerült egy monostort megtekinteni. Szerencsénk volt, mert éppen egy nagy énnepség kellés állászetbe csállásntünk, állás-tállás, egy évben kövélleges alkalommal van ilyen nagyszabású énnep a templomban. Elérkezett a bősézs ideje a vőrfal, a kedves házgazdák, a szobársainktól és irányt vettünk újra a madridi repülőter felé. Ugyanaz a feszáltsóg izga csodálatos élmény kavargott bennem, bennünk, mint az idereplő állásnk alkalmával. Kecskeméti Judit, az iskola diákja